

SVENSKA SKATTE AVTAL

Nr 19

Kenya

1343807-3166

Serien Svenska skatteavtal:

Häfte avtal med

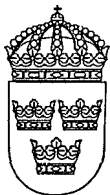
- 1 Argentina
- 2 Brasilien
- 3 Indien
- 4 Peru
- 5 Schweiz
- 6 Amerikas Förenta Stater
- 7 Grekland
- 8 Japan
- 9 Sri Lanka (Ceylon)
- 10 Canada
- 11 Filippinerna
- 12 Arabrepubliken Egypten
- 13 Malaysia
- 14 Danmark
- 15 Frankrike
- 16 Irland
- 17 Israel
- 18 Italien
- 19 Kenya

LiberFörlag
Allmänna Förlaget

ISBN 91-38-02029-7

RIKSSKATTEVERKET
Biblioteksexemplar

Kenya

RIKSSKATTEVERKET
Biblioteksexemplar

3.50.00

Avtal mellan Sverige och Kenya för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Anmärkingar:

1. Avtalet är avfattat på engelska. I det följande återges den officiella svenska översättningen. I fråga om den engelska originaltexten hänvisas till SFS 1974: 69.

2. Enligt kungörelse 1974: 69 skall avtalet lända till efterrättelse för Sveriges del och tillämpas beträffande

a) kupongskatt på utdelning som förfallit till betalning den 1 januari 1973 eller senare,

b) sjömansskatt och bevillningsavgift på inkomst som förvärvats den 1 januari 1973 eller senare,

c) övriga skatter på inkomst och förmögenhet, som taxeras år 1974 eller senare år.

3. Angående riksdagens godkännande av avtalet, se prop. 1973: 183, SkU 72, rskr 360.

Artikel I

1 §. Där icke annat följer av artikel XXIII § 5, tillämpas detta avtal på följande skatter:

a) Beträffande Sverige:

1) Den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna,

2) ersättningsskatten,

3) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar,

4) den kommunala inkomstskatten, samt

5) den statliga förmögenhetsskatten; skatt av sådant slag benämnes i det följande "svensk skatt".

b) Beträffande Kenya:

1) Inkomstskatten, samt

2) den progressiva personskatten;

skatt av sådant slag benämnes i det följande "kenyansk skatt".

2 §. Detta avtal tillämpas även på alla andra skatter av i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av detta avtal framdeles kan komma att uttagas i Sverige eller Kenya.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra mera väsentliga ändringar i deras respektive skattelagstiftning.

Artikel II

1 §. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) Uttrycket ”Kenya” åsyftar Republiken Kenya och inbegriper varje utanför Kenyas territorialvatten beläget område som i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler i kenyansk lagstiftning om kontinentalsockeln betecknas — eller kan komma att betecknas — såsom ett område över vilket Kenya äger utöva sina suveräna rättigheter med avseende på utforskning och utvinning av naturtillgångar.

b) Uttrycket ”Sverige” åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje till Sveriges territorialvatten gränsande område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskning och utvinning av naturtillgångar på havsbotten och i dennas underlag.

c) Uttrycken ”en avtalsslutande stat” och ”den andra avtalsslutande staten” åsyftar Sverige eller Kenya, allteftersom sammanhanget kräver.

d) Uttrycket ”skatt” åsyftar svensk eller kenyansk skatt, allteftersom sammanhanget kräver, men inbegriper icke avgift, som utgår på grund av försummelse eller underlåtenhet i fråga om skatter på vilka detta avtal är tillämpligt eller utgör straff eller vite som har samband med sådana skatter.

e) Uttrycket ”person” åsyftar fysisk person, bolag och varje annan sammanslutning, som i beskattningshänseende behandlas som ett subjekt.

f) Uttrycket ”bolag” åsyftar varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas som juridisk person.

g) Uttrycken ”svenskt företag” och ”kenyanskt företag” åsyftar rörelsedrivande företag, som bedrivs av person med hemvist i Sverige, re-

spektive rörelsedrivande företag, som bedrivs av person med hemvist i Kenya, och uttrycken ”företag i en avtalsslutande stat” och ”företag i den andra avtalsslutande staten” åsyftar svenskt eller kenyanskt företag, allteftersom sammanhanget kräver.

h) Uttrycket ”behörig myndighet” åsyftar:

1) För Kenyas vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

2) För Sveriges vidkommande finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

2 §. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal, anses, såvitt icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke särskilt angivits, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel III

1 §. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” varje person som enligt lagstiftningen i denna stat är underkastad beskattning där på grund av hemvist, bosättning, styrelsesäte eller varje annan liknande omständighet.

2 §. Då på grund av bestämmelserna i 1 § av denna artikel fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs hans hemvist enligt följande regler:

1) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han har ett hem som står till hans förfogande. Om han har sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

2) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat centrum för levnadsintressena är beläget eller om han icke i någondera staten har ett hem till sitt förfogande, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.

3) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han är medborgare.

4) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna frågan genom överenskommelse.

3 §. Då på grund av bestämmelserna i 1 § person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat, där den har sin verkliga ledning.

Artikel IV

1 §. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av kenyanskt företag, beskattas icke i Sverige, såvida icke företaget bedriver rörelse i Sverige från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får Sverige beskatta inkomsten men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.

2 §. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av svenskt företag, beskattas icke i Kenya, såvida icke företaget bedriver rörelse i Kenya från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får Kenya beskatta inkomsten men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.

3 §. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänföres till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat i denna andra stat, om det varit ett oberoende företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör. Inkomst, som hänföres till det fasta driftstället, anses utgöra inkomst som uppbäres från källa i denna andra stat.

4 §. Om ett företag i en avtalsslutande stat har ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten och säljer varor, annorledes än genom det fasta driftstället, som är av samma eller liknande slag som de som säljes av det fasta driftstället eller tillhandahåller tjänster, annorledes än genom det fasta driftstället, som är av samma eller liknande slag som de som tillhandahålles av det fasta driftstället, kan inkomst av sådan verksamhet anses hänförlig till det fasta driftstället, såvida icke företaget visar att försäljningen eller tillhandahållandet av tjänsterna icke är hänförliga till den vid det fasta driftstället bedrivna verksamheten.

5 §. Vid bestämmandet av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning — härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning — antingen kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget, eller annorstädes. Dessa bestämmelser omfattar emellertid icke sådana kostnader som enligt lagen i sistnämnda stat icke hade varit avdragsgilla för ett fristående företag i den staten.

6 §. Vid tillämpningen av föregående paragrafer bestämmes inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, genom samma förfarande år från år, såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

7 §. Inkomst, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, anses icke till någon del hänförlig till fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast av den anledningen att företaget inköper varor i denna andra stat.

8 §. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar i detta avtal, berörs icke bestämmelserna i dessa artiklar av reglerna i förevarande artikel.

Artikel V

1 §. Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket ”fast driftställe” en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2 §. Uttrycket ”fast driftställe” innefattar:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, oljekälla, stenbrott eller annan plats för utnyttjande av naturtillgång,
- g) jordbruk, plantage eller annan plats där jordbruk, skogsbruk, plantage eller därmed sammanhängande verksamhet bedrivs,

h) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än sex månader,

i) utövande av övervakande verksamhet under mer än sex månader på plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete.

3 §. Uttrycket ”fast driftställe” anses icke inbegripa:

a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring eller utställning av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring eller utställning,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,

e) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art för företaget.

4 §. Person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i 6 § — behandlas såsom fast driftställe i den förstnämnda staten, om

a) han har och i denna förstnämnda stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning eller

b) han icke har sådan fullmakt men vanligtvis innehar i den förstnämnda staten ett varulager från vilket han regelbundet levererar varor för företagets räkning.

5 §. Försäkringsföretag i en avtalsslutande stat anses ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten om företaget uppbär premier eller försäkrar risker i denna andra stat genom en anställd eller genom ett ombud, som icke är en sådan oberoende representant som avses i 6 §.

6 §. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppe-

håller affärsförbindelser i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid utövar sin vanliga affärsverksamhet. Om emellertid en sådan representant bedriver sin verksamhet uteslutande eller huvudsakligen för detta företags räkning, anses han icke såsom en sådan oberoende representant som avses i denna paragraf. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i 4 §.

7 §. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller av ett bolag som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel VI

I fall då

a) företaget i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av företaget i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller övervakningen av såväl företaget i en avtalsslutande stat som företaget i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda företagens kapital, iakttages följande. Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel VII

1 §. Inkomst som förvärfvas av ett företag i en avtalsslutande stat genom utövande av luftfart i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

2 §. Inkomst som förvärfvas av ett företag i en avtalsslutande stat genom utövande av sjöfart i internationell trafik får beskattas i båda avtalsslutande staterna enligt vardera statens lagstiftning.

Om ett sådant företag förvärvar inkomst genom sådan verksamhet i den andra avtalsslutande staten, gäller följande:

a) Inkomsten skall anses utgöra ett belopp som inte överstiger fem procent av företagets bruttointäkter genom befordran av passagerare eller gods som tagits ombord i denna andra stat;

b) den skatt som uttages i denna andra stat skall nedsättas med 50 procent.

3 §. Bestämmelserna i 1 § i denna artikel tillämpas även på sådan del av inkomst av luftfart i internationell trafik som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom deltagande i en pool, ett gemensamt lufttransportföretag eller ett internationellt trafikföretag.

Artikel VIII

1 §. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2 §. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, i enlighet med lagstiftningen i denna stat, men därvid får skattesatsen icke överstiga

a) 15 procent av utdelningens bruttobelopp om mottagaren är ett bolag som under minst sex månader omedelbart före dagen för utbetalning av utdelningen äger minst 25 procent av röstetalet för aktierna eller andelarna i det utbetalande bolaget,

b) 25 procent av utdelningens bruttobelopp i alla övriga fall.

3 §. Med uttrycket ”utdelning” förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till andel i vinst samt inkomst av andra andelar i bolag eller annan inkomst, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist jämställs med utdelning. Uttrycket inbegriper icke ränta och royalty på vilka artiklarna IX och X i detta avtal tillämpas.

4 §. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ av denna artikel tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel av vilken utdelningen i fråga härflyter

äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel IV.

5 §. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst som uppkommer i denna andra stat.

6 §. Utdelning från bolag med hemvist i Kenya till bolag med hemvist i Sverige är undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen enligt svensk lag skulle ha varit undantagen från beskattning om båda bolagen hade haft hemvist i Sverige. Sådan skattebefrielse inträder dock icke med mindre

den vinst, av vilken utdelningen utbetalas, i Kenya underkastats den vanliga inkomstskatt som utgår vid tiden för undertecknandet av detta avtal eller därmed jämförlig inkomstskatt eller

den huvudsakliga delen av det utdelande bolagets inkomst direkt eller indirekt härrör från annan verksamhet än förvaltning av värdepapper och därmed likartad egendom samt verksamheten bedrivs i Kenya av det utdelande bolaget eller av bolag, i vilket det äger aktier eller andelar motsvarande minst 25 procent av röstetalet för samtliga aktier eller andelar.

Artikel IX

1 §. Räkta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2 §. Räkntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med lagstiftningen i denna stat men skattesatsen får därvid icke överstiga 15 procent av räntans bruttobelopp.

3 §. Utan hinder av bestämmelserna i 2 § av denna artikel skall ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till regeringen eller till lokal myndighet i den andra avtalsslutande staten eller

till denna andra avtalsslutande stats centralbank eller till verk eller annan myndighet som är underställd denna andra stat eller dess lokala myndighet, vara undantagen från beskattning i den förstnämnda avtalsslutande staten. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan genom ömsesidig överenskommelse bestämma annat statligt organ på vilket denna paragraf skall tillämpas.

4 §. Med uttrycket ”ränta” förstås i denna artikel inkomst av statsobligationer, andra obligationer eller skuldebrev, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran liksom även all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat i vilken inkomsten uppkommer jämföras med inkomst av försträckning.

5 §. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ av denna artikel tillämpas icke, om mottagaren av räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken räntan härrör samt den fordran av vilken räntan härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel IV.

6 §. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat då utbetalaren är den avtalsslutande staten själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar räntan — antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej — har fast driftställe i en avtalsslutande stat, för vilket upptagits det lån som räntan avser, och räntan bestrides av det fasta driftstället, anses dock räntan härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

7 §. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren, om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel X

1 §. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och utbetalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2 §. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med lagstiftningen i denna stat men därvid får skattesatsen icke överstiga 20 procent av royaltyns bruttobelopp.

3 §. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av royalty eller annat belopp som utbetalas såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt, patent, mönster, hemligt recept eller fabriktionsmetod, varumärke, kinematografisk film eller rättighet eller egendom av liknande slag. Uttrycket inbegriper däremot icke något slag av royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjande av gruva, stenbrott, oljekälla eller annan naturtillgång.

4 §. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ av denna artikel tillämpas icke, om den som uppbär royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom av vilken royaltyn härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel IV.

5 §. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat då utbetalaren är staten själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar royaltyn — antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej — har fast driftställe i en avtalsslutande stat, till vilket skyldigheten att betala royaltyn är knuten och royaltyn bestrides av det fasta driftstället, anses dock royaltyn härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

6 §. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att beloppet av utbetald royalty med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller upplysning för vilken royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp en-

ligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel XI

1 §. Ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2 §. Utan hinder av bestämmelserna i 1 och 2 §§ av artikel XV får emellertid sådan ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke beskattas i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med lagstiftningen i denna stat men därvid får skattesatsen icke överstiga 20 procent av ersättningens bruttobelopp.

3 §. Med uttrycket ”ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke” förstås i denna artikel varje slag av betalning till person, som icke är anställd hos utbetalaren, såsom ersättning för tjänster i dennes egenskap av företagsledare, tekniker, konsult eller annan yrkesutövare.

4 §. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ i denna artikel tillämpas icke, om mottagaren av ersättningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken ersättningen härrör samt de tjänster på grund varav ersättningen betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel IV.

5 §. Ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke anses härröra från en avtalsslutande stat då utbetalaren är staten själv, politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar ersättningen — antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej — har fast driftställe i en avtalsslutande stat, till vilket skyldigheten att betala ersättningen är knuten och ersättningen bestrides av det fasta driftstället, anses dock ersättningen härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

Artikel XII

1 §. Varje slag av inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär från fastighet belägen i den andra avtalsslutande staten (med undantag för inkomst av obligation eller annan skuldförbin-

delse för vilken lämnats säkerhet i fastighet), får beskattas i den avtalslutande stat, där fastigheten är belägen.

2 §. Varje slag av royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjande av gruva, oljekälla, stenbrott eller annan naturtillgång i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i den avtalsslutande stat, där ifrågasvarande gruva, oljekälla, stenbrott eller annan naturtillgång är belägen.

3 §. Uttrycket ”fastighet” har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där fastigheten i fråga är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång. Fartyg, båtar och luftfartyg anses icke som fastighet.

Artikel XIII

1 §. Vinst på grund av försäljning, byte eller annan överlåtelse av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat, där egendomen är belägen.

2 §. Vinst, som på grund av försäljning, byte eller annan överlåtelse av egendom annan än fastighet förvärfvas av person som har hemvist i en avtalsslutande stat och icke bedriver rörelse från fast driftställe belägen i den andra avtalsslutande staten, är undantagen från beskattning i denna andra stat.

3 §. Bestämmelserna i 2 § av denna artikel berör icke Kenyas rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst på grund av försäljning, byte eller annan överlåtelse av aktier i bolag, som bildats i Kenya, om överlåtelsen göres av person, som har hemvist i Sverige och som haft hemvist i Kenya under någon del av de senaste tio åren före överlåtelsen.

Artikel XIV

1 §. Ersättningar, pensioner däri inbegripna, som utbetalas av — eller från fonder inrättade av — Kenyas regering till fysisk person för arbete utfört i denna regerings tjänst, är undantagna från svensk skatt, om personen i fråga icke är svensk medborgare.

2 §. Ersättningar, som utbetalas av Sveriges regering, och pensioner, som utbetalas av — eller från fonder inrättade av — Sveriges regering, till fysisk person för arbete utfört i denna regerings tjänst, är undantagna från kenyansk skatt, om personen i fråga icke är fast bosatt ("ordinarily resident") i Kenya eller är fast bosatt i Kenya enbart för att utföra ifrågavarande arbete; i båda dessa fall gäller dock skattebefrielsen endast om personen i fråga är skattskyldig för ersättningen respektive pensionen i Sverige.

3 §. Bestämmelserna i denna artikel tillämpas icke på ersättning för arbete, som utförts i samband med rörelse som endera avtalsslutande statens regering bedrivit i förvärvssyfte.

4 §. Vid tillämpningen av denna artikel innefattar uttrycket "regering" lokal myndighet i endera avtalsslutande staten.

Artikel XV

1 §. Där icke bestämmelserna i artiklarna XI, XIV, XVI, XVII, XIX och XX föranleder annat, är fysisk person med hemvist i Kenya befriad från svensk skatt på ersättning för arbete (utövandet av fritt yrke däri inbegripet), som utföres i Sverige under något beskattningsår, under förutsättning att

a) han vistas i Sverige under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under beskattningsåret,

b) arbetet utföres för eller på uppdrag av person med hemvist i Kenya, och

c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe, som arbetsgivaren har i Sverige.

2 §. Där icke bestämmelserna i artiklarna XI, XIV, XVI, XVII, XIX och XX föranleder annat, är fysisk person med hemvist i Sverige befriad från kenyansk skatt på ersättning för arbete (utövandet av fritt yrke däri inbegripet), som utföres i Kenya under något beskattningsår, under förutsättning att

a) han vistas i Kenya under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under beskattningsåret,

b) arbetet utföres för eller på uppdrag av person med hemvist i Sverige, och

c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe, som arbetsgivaren har i Kenya.

3 §. Vid tillämpningen av detta avtal anses ersättning för arbete (utövandet av fritt yrke däri inbegripet), som utföres i en avtalsslutande stat, utgöra inkomst från källa i denna stat. Då arbetet utföres av fysisk person helt eller till huvudsaklig del ombord på fartyg eller luftfartyg, som användes i verksamhet utövad av person med hemvist i en avtalsslutande stat, anses arbetet vara utfört i denna stat.

Artikel XVI

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel XVII

1 §. Utan hinder av bestämmelserna i artikel XV får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärvar genom sin personliga verksamhet i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2 §. I de fall då tjänster av yrkesutövare, som avses i 1 §, tillhandahålles i en avtalsslutande stat av företag i den andra avtalsslutande staten, får inkomst, som företaget förvärvar genom att tillhandahålla tjänsterna i fråga, utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, beskattas i den förstnämnda staten.

3 §. Bestämmelserna i 1 och 2 §§ av denna artikel tillämpas icke beträffande tjänster, som utföres av artist eller professionell idrottsman, om besöket i en avtalsslutande stat helt eller till betydande del bekostas genom bidrag av allmänna medel från den andra avtalsslutande staten.

Artikel XVIII

1 §. Där icke bestämmelserna i artikel XIV föranleder annat, får varje slag av pension eller livränta, som uppbäres av fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat från källa i den andra avtalsslutande staten, beskattas i denna andra stat.

2 §. Med uttrycket "pension" förstås i denna artikel periodisk utbetalning, som utgör ersättning för tidigare utfört arbete eller för liden skada eller som utgår enligt bestämmelser om allmän socialförsäkring.

Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under annan angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel XIX

Studering eller affärs- eller hantverkspraktikant, som vistas i en avtalsslutande stat för att erhålla undervisning eller utbildning och som har eller omedelbart före vistelsen i denna stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, är befriad från skatt i den förstnämnda staten på:

1) belopp, som utbetalas till honom från person med hemvist utanför den förstnämnda staten till bestridande av hans uppehälle, undervisning eller utbildning, samt

2) ersättning för personligt arbete, som utföres i den förstnämnda avtalsslutande staten, under förutsättning att ersättningen icke under något beskattningsår överstiger 9 500 svenska kronor eller motsvarande belopp i kenyansk valuta.

Skattebefrielse enligt punkt 2) medges endast för den tid, som skäli- gen eller vanligtvis åtgår för att fullborda studierna eller utbildningen i fråga, men får icke i något fall avse längre tidrymd än tre på varandra följande år.

Artikel XX

1 §. En professor eller lärare, som vistas i en avtalsslutande stat under en tidrymd icke överstigande två år i syfte att bedriva undervisning eller forskning vid universitet, högskola, skola eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat och som har — eller omedelbart före vistelsen hade — hemvist i den andra avtalsslutande staten, är befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten på ersättning, som han uppbär för sådan undervisning eller forskning, om ersättningen är skattepliktig i den andra avtalsslutande staten.

2 §. Denna artikel tillämpas icke på inkomst genom forskning, om forskningen sker, icke i allmänt intresse utan företrädesvis till gagn för en eller flera personers privata intressen.

Artikel XXI

Om skatt på förmögenhet förekommer i en avtalsslutande stat, tillämpas följande bestämmelser:

a) Förmögenhet, som består av fastighet, får beskattas i den avtalsslutande stat, där fastigheten är belägen.

b) Med förbehåll för bestämmelsen i punkt a) av denna artikel får förmögenhet, bestående av tillgångar som är att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i ett företags fasta driftställe, beskattas i den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

c) Fartyg eller luftfartyg samt tillgång, som ej utgör fastighet och som är att hänföra till användningen av fartyg eller luftfartyg, beskattas endast i den avtalsslutande stat, där företaget har hemvist.

d) Alla andra slag av förmögenhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

Artikel XXII

1 §. I enlighet med kenyansk lagstiftning angående avräkning från kenyansk skatt av skatt, som utgår i annat land än Kenya, avräknas svensk skatt, som enligt svensk lag och i överensstämmelse med detta avtal utgår antingen direkt eller genom skatteavdrag på inkomst från källa i Sverige, från kenyansk skatt på samma inkomst. Avräkningsbeloppet skall icke överstiga beloppet av den kenyanska skatt, som utan sådan avräkning belöper på den inkomst som uppbäres från Sverige.

2 §. Om inkomst från källa i Kenya eller där belägen förmögenhet enligt kenyansk lag och i överensstämmelse med detta avtal får beskattas i Kenya, avräknas i Sverige kenyansk skatt på inkomsten eller förmögenheten från svensk skatt på samma inkomst eller förmögenhet. Avräkningsbeloppet skall dock icke överstiga den del av svensk inkomstskatt respektive förmögenhetsskatt, som utan sådan avräkning belöper på den inkomst eller förmögenhet som får beskattas i Kenya.

3 §. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat enligt detta avtal är befriad från skatt i denna stat på inkomst som uppbäres från den andra avtalsslutande staten, får den förstnämnda avtalsslutande staten vid beräkning av skatt på ifrågavarande persons övriga inkomster tillämpa den skattesats som skulle ha varit tillämplig, om skattebefrielse enligt detta avtal icke hade medgivits för inkomsten.

4 §. Vid tillämpning av 2 § av denna artikel i fråga om inkomstskatt anses uttrycket "kenyansk skatt på inkomsten"

a) åsyfta betalningar av sådan skatt som är hänförlig till Kenya vid taxering i enlighet med paragraf 88 punkt 2 i den östafrikanska inkomstskattelagen ("East African Income Tax Management Act"),

b) omfatta belopp som skulle ha uttagits som kenyansk skatt under ett år, om icke

1) investeringsavdrag medgivits enligt paragraf 27 i bilag 2 till den östafrikanska inkomstskattelagen,

2) den lägre inkomstskattesats för bolag, som föreskrives i paragraf 2 i bilag 2 till 1971 års inkomstskattelag nr 2 beträffande avdrag och skattesatser ("Income Tax (Allowances and Rates) (No. 2) Act, 1971") tillämpats, eller

3) skattebefrielse eller skattenedsättning medgivits i enlighet med bestämmelser härom, som senare kan komma att införas i lagstiftningen och som enligt överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna har till syfte att främja ekonomisk utveckling.

Bestämmelserna i punkt b) 1 och 2 tillämpas beträffande de första tio åren, under vilka detta avtal är tillämpligt, men de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan överlägga med varandra i syfte att bestämma om denna tidrymd skall utsträckas.

Artikel XXIII

1 §. Medborgare i en avtalsslutande stat skall icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav av annat slag eller mer tyngande än den beskattning eller därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastade.

2 §. Uttrycket "medborgare" betyder:

a) Fysisk person, som är medborgare i en avtalsslutande stat.

b) Juridisk person och annan sammanslutning, som bildats enligt gällande lagstiftning i en avtalsslutande stat.

3 §. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna stat som bedriver samma verksamhet. Denna bestämmelse skall icke anses medföra förpliktelse för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådana personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielse eller skattenedsättningar, som medges personer med hemvist i den förstnämnda staten på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj.

4 §. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande krav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning eller därmed sammanhängande krav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

5 §. I denna artikel åsyftar uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel XXIV

1 §. Skattskyldig, som visar att åtgärd som vidtagits av beskattningsmyndigheterna i en av de avtalsslutande staterna eller i båda dessa stater medfört eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, kan göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat, där han har hemvist. Anses framställningen grundad, kan denna behöriga myndighet träffa överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika sådan beskattning.

2 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan likaledes träffa överenskommelse i syfte att undvika dubbelbeskattning i

sådana fall, som ej omfattas av detta avtal, samt i fall där svårigheter eller tvivel föreligger beträffande avtalets tolkning eller tillämpning.

3 §. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan även träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att föreslå ändringar i artiklarna i detta avtal.

Artikel XXV

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall ombesörja att utbyte sker av sådana upplysningar, som enligt respektive skattelagstiftning står till dessa myndigheters förfogande under deras sedvanliga tjänsteutövning och som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller för att förebygga bedrägeri eller undandra-gande av skatt i fråga om de skatter som avses i detta avtal. De utbytta upplysningarna skall behandlas som hemliga och får icke yppas för andra personer än dem, som handlägger taxering och uppbörd av de skatter som avses i detta avtal eller avgör besvär i anslutning därtill. Utbyte får icke ske av sådana upplysningar som skulle röja handels-, af-färs-, industri- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet använt förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn.

Artikel XXVI

1 §. Detta avtal träder i kraft när den sista av de åtgärder vidtagits i Sverige och Kenya som enligt lagstiftningen i respektive stat fordras för att avtalet skall bli gällande. Beträffande Sverige skall avtalet ratificeras.

2 §. De avtalsslutande staterna underrättar varandra när åtgärder enligt 1 § av denna artikel vidtagits. Sådana meddelanden utväxlas i Stockholm snarast möjligt.¹

3 §. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av sådana meddelanden och tillämpas:

a) I Sverige:

1) Beträffande kupongskatt på utdelning, som förfaller till betalning den 1 januari 1973 eller senare,

¹ Meddelanden utväxlades den 28 december 1973.

2) beträffande sjömansskatt och bevilningsavgift för vissa offentliga föreställningar på inkomst, som förvärfvas den 1 januari 1973 eller senare,

3) beträffande övriga skatter på inkomst, som taxeras år 1974 eller senare år, och

4) beträffande förmögenhet, som taxeras år 1974 eller senare år.

b) I Kenya:

Beträffande kenyansk skatt för varje år, inkomstår eller beskattningsår som börjar den 1 januari 1973 eller senare.

Artikel XXVII

Detta avtal förblir i kraft utan tidsbegränsning men envar av de avtalsslutande staterna äger att — senast den 30 juni under ett kalenderår som börjar efter utgången av femte året räknat från dagen för ikraftträdandet — på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalsslutande staten. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla beträffande inkomst som förvärfvas den 1 januari närmast efter det år då uppsägningen skedde eller senare, samt, såvitt avser den svenska statliga förmögenhetsskatten, beträffande skatt som utgår på grund av taxering andra kalenderåret efter det uppsägningen skedde eller senare år.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett det med sina sigill.

Som skedde i Nairobi den 28 juni 1973 i två exemplar på engelska språket.

(Namnunderskrifter)

Tillämpningsföreskrifter

Enligt kungörelsen 1974: 69 skall följande anvisningar iakttas vid tillämpning av avtalet.

Anvisningar

A. Allmänna anvisningar

Frågan huruvida och i vilken omfattning en person är skattskyldig i Sverige avgöres i första hand med ledning av de svenska skatteförfattningarna. Om enligt dessa författningar skattskyldighet icke föreligger, kan sådan ej heller inträda på grund av avtalet. I den mån avtalet innebär inskränkning av den skattskyldighet i Sverige, som föreskrives i de svenska skatteförfattningarna, skall avtalet däremot lända till efterrättelse.

Även om enligt avtalet skattskyldigs inkomst eller förmögenhet helt eller delvis skall vara undantagen från beskattning i Sverige, skall den skattskyldige lämna alla de uppgifter till ledning för taxeringen som han annars varit skyldig att lämna.

Om skattskyldig kan visa att åtgärd som beskattningsmyndighet eller domstol vidtagit medfört eller kommer att medföra beskattning som strider mot avtalets bestämmelser, får han enligt art. XXIV § 1 göra framställning om rättelse. Sådan framställning skall göras hos Kungl. Maj:t och bör ges in snarast möjligt efter det den skattskyldige erhöll kännedom om den avtalsstridiga beskattningen.

Sådan prövning av avtalets tillämpning som avses i föregående stycke kan påkallas av fysisk person, som är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige, eller av svensk juridisk person.

De flesta inkomstslagen är särskilt behandlade i avtalet. Några speciella arter av inkomst — t. ex. vissa slag av periodiskt understöd — är dock ej nämnda i avtalet. I sådana fall tillämpas art. XXII.

Vissa slag av förmögenhet är särskilt behandlade i art. XXI a—c. I övrigt sker beskattningen enligt art. XXI d. Jfr även art. XXII § 2.

B. Särskilda anvisningar

till art. I

Avtalet gäller de skatter som anges i art. I. Angående annan beskattning se dock art. XXIII § 5.

till art. III

Avtalets bestämmelser är i allmänhet tillämpliga endast på fysiska och juridiska personer som har hemvist i Sverige eller Kenya.

Huruvida fysisk eller juridisk person skall anses ha hemvist i endera staten avgöres i första hand med ledning av lagstiftningen i denna stat. I art. III §§ 2 och 3 regleras fall av s. k. dubbel bosättning, dvs. fall där den skattskyldige enligt svenska beskattningsregler anses bosatt i Sverige och enligt kenyanska beskattningsregler anses bosatt i Kenya. Vid tillämpning av avtalet skall i sådana fall den skattskyldige anses ha hemvist endast i den avtalslutande stat i vilken han har hemvist enligt nämnda avtalsbestämmelser.

Person, som avses i 69 § kommunalskattelagen (1928: 370), 17 § förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt och 17 § förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt, skall vid tillämpningen av art. III anses bosatt i Sverige, såvitt fråga är om svensk beskickning eller lönat svenskt konsulat i Kenya.

Person, som avses i 70 § 1 mom. kommunalskattelagen, 18 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt och 18 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt, skall vid tillämpningen av art. III anses bosatt i Kenya, såvitt fråga är om kenyansk beskickning eller lönat kenyanskt konsulat i Sverige.

till art. IV

Inkomst av rörelse, som bedrivs från fast driftställe, beskattas i regel enligt art. IV. Vad som förstås med uttrycket ”fast driftställe” anges i art. V.

Om fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse från fast driftställe i Kenya, får den till driftstället hänförliga inkomsten beskattas i Sverige men kenyansk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. XXII § 2. I fråga om avräkning i vissa fall av kenyansk skatt som eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

Inkomst av rörelse, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya bedriver från fast driftställe i Sverige, beräknas enligt art. IV §§ 3—5. Till grund för inkomstbeskattningen bör läggas i första hand den särskilda bokföring som kan ha förts vid det fasta driftstället. I mån av behov skall denna bokföring justeras så, att inkomstberäkningen sker i enlighet med den i 3 och 5 §§ angivna principen. Avdrag medges för så stor del av huvudkontorets allmänna omkostnader som skäligen kan an-

ses belöpa på det fasta driftstället. Vid inkomstberäkningen iakttages vidare, att inkomst av försäljning eller tillhandahållande av tjänster som avses i art. IV § 4 medtages vid beräkningen av det fasta driftställets inkomst av rörelse, såvida icke den skattskyldige visar att försäljningen eller tillhandahållandet av tjänsterna icke är att hänföra till verksamheten vid driftstället.

Om inkomst av sjöfart och luftfart i internationell trafik finns särskilda bestämmelser i art. VII.

till art. VI

Art. VI innehåller en allmän regel om omräkning av vinstfördelningen mellan koncernföretag. För Sveriges del kan omräkning vid taxering ske enligt 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370).

Äger sådan omräkning rum mellan företag i Sverige och Kenya, skall skattechefen anmäla detta till Kungl. Maj:t och i korthet redogöra för vad som förekommit.

till art. VII

1. Inkomst av luftfart i internationell trafik beskattas enligt art. VII § 1 endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst från Kenya av sjöfart i internationell trafik, beskattas inkomsten i Sverige men kenyansk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten. Härvid iakttages, att den kenyanska skatten beräknats på en inkomst som icke överstiger 5 % av de bruttointäkter som förvärvats genom befordran av passagerare eller gods som tagits ombord i Kenya, samt att den sålunda beräknade skatten har nedsatts till halva beloppet (art. VII § 2). I fråga om avräkning i vissa andra fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

3. Om fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya förvärvar inkomst från Sverige av sjöfart i internationell trafik, beskattas inkomsten här, om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Vid beräkning av den svenska skatten skall dock enligt art. VII § 2 följande gälla.

Nettointäkten av sjöfartsrörelsen beräknas på vanligt sätt. Om den skattepliktiga nettointäkten därvid överstiger ett belopp motsvarande 5 % av de bruttointäkter som förvärvats genom befordran av passage-

rare eller gods som tagits ombord i Sverige, beräknas nettointäkten dock till sistnämnda belopp. Såväl den statliga som den kommunala inkomstskatt som belöper på inkomsten av sjöfartsrörelsen skall nedsättas till halva beloppet. Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna de uppgifter som behövs för debitering. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

till art. VIII

1. Vad som förstås med uttrycket "utdelning" anges i art. VIII § 3.

2. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Kenya och utdelningen icke är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Kenya, iakttages bestämmelserna i andra och tredje styckena.

Om utdelningen uppbäres av aktiebolag eller ekonomisk förening, är utdelningen undantagen från beskattning i Sverige i den mån art. VIII § 6 föranleder det. De svenska bestämmelserna om befrielse från skattskyldighet för utdelning som avses i art. VIII § 6 finnes i 54 § kommunalskattelagen (1928: 370) och 7 § förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Frågan om avdrag för ränta på skuld, som belöper på aktier eller andelar i det kenyanska bolaget, bedömes vid tillämpningen av 39 § 1 mom. kommunalskattelagen som om utdelning, för vilken skattefrihet åtnjutes enligt avtalet, undantagits från skatteplikt enligt 54 § samma lag.

I övriga fall beräknas svensk skatt på utdelningens bruttobelopp utan avdrag för kenyansk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader och ränta på skuld som belöper på utdelningen. Svensk skatt på utdelningen nedsättes enligt art. XXII § 2 genom avräkning av kenyansk skatt som uttagits enligt art. VIII § 2. Den kenyanska skatten får därvid icke överstiga 25 % eller, i fall som avses i art. VIII § 2 a, 15 % av utdelningens bruttobelopp. I fråga om avräkning i vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

3. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Kenya och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Kenya, tillämpas art. IV. Utdelningen skall, om icke annat gäller på grund av art. VIII § 6, i detta fall beskattas i Sve-

rige men kenyansk skatt på utdelningen avräknas från den svenska skatten enligt art. XXII § 2. I fråga om avräkning i vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

4. När aktiebolag i Sverige verkställer utdelning till fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya och utdelningen icke är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Sverige, uttages kupongskatt med 25 % eller, i fall som avses i art. VIII § 2 a, med 15 % av utdelningens bruttobelopp. Utdelning från svensk ekonomisk förening beskattas i sådant fall enligt 6 § 1 mom. a och c förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Den statliga inkomstskatten får icke överstiga 25 % eller, i fall som avses i art. VIII § 2 a, 15 % av utdelningens bruttobelopp. Vid taxering till statlig inkomstskatt för utdelning från svensk ekonomisk förening skall taxeringsnämnd i deklaration anteckna de uppgifter som behövs för debitering. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

Angående förfarandet vid nedsättning av svensk skatt på utdelning tillämpas i övrigt särskilda bestämmelser.¹

Om den utdelningsberättigade har fast driftställe i Sverige och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med det fasta driftstället, tillämpas art. IV. I sådant fall gäller icke ovan angivna regler om begränsning av svensk skatt på utdelning.

till art. IX

1. Ränta som utbetalas från Kenya till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige beskattas här.

Är räntan icke hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Kenya, beräknas svensk skatt på räntans bruttobelopp utan avdrag för kenyansk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader etc. Svensk skatt på räntan nedsättes enligt art. XXII § 2 genom avräkning av kenyansk skatt, som uttagits enligt art. IX § 2. Denna får icke överstiga 15 % av räntans bruttobelopp.

Är räntan hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Kenya tillämpas art. IV. Kenyansk skatt på räntan avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art.

¹ Se kungörelse 1974: 70, s. 38 nedan.

XXII § 2.

I fråga om avräkning i vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

2. Ränta, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya, kan enligt gällande skatteförfattningar icke beskattas i Sverige. Detta gäller dock endast beträffande ränta som utgör inkomst av förvärvskällan kapital. Är räntan att hänföra till inkomst av rörelse (jfr punkt 2 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen /1928: 370/), beskattas räntan i Sverige, under förutsättning att räntan är hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Sverige (art. IX § 5).

3. Ränta, som regeringen, lokal myndighet, centralbank m. fl. organ i en av staterna uppbär från den andra staten, skall vara undantagen från beskattning i denna andra stat (art. IX § 3).

till art. X

1. Beträffande beskattning av sådan royalty som omfattas av art. X § 3 gäller följande.

Royalty, som utbetalas från Kenya till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här. Kenyansk skatt får uttagas på royaltyn endast i den mån det är medgivet enligt art. X § 2 eller § 4. I fall som avses i art. X § 2 får den kenyanska skatten icke överstiga 20 % av royaltyns bruttobelopp. Kenyansk skatt, som uttagits enligt art. X § 2 eller § 4, avräknas från den svenska skatten på royaltyn enligt art. XXII § 2. I fråga om avräkning i vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

Royalty, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya, beskattas i Sverige enligt 28 § 1 mom. tredje stycket och punkt 3 av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928: 370) jämfört med 2 och 3 §§ förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Om icke fall som avses i art. X § 4 föreligger, får emellertid summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på royaltyn enligt art. X § 2 icke överstiga 20 % av royaltyns bruttobelopp. Vid tillämpningen av denna maximeringsregel iakttages bestämmelserna i följande stycke.

Om inkomsttagaren uppbär även annan inkomst från Sverige än royaltyn, anses på royaltyn belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som royaltyn — efter avdrag för kostnader som är hänförliga till royaltyn — utgör av inkomsttagarens sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna royaltyns bruttobelopp och i förekommande fall den nyss angivna delen av den statliga inkomstskatten samt ange dels att summan av den enligt allmänna regler uträknade och på royaltyn belöpande statliga och kommunala inkomstskatten skall, om den överstiger 20 % av royaltyns bruttobelopp, nedsättas med det överskjutande beloppet, dels att den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Kenya uppbär royalty från Sverige med ett bruttobelopp av 10 000 kronor. Till royaltyn hänförliga avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antages vidare uppbära i Sverige skattepliktig nettointäkt av andra förvärvskällor med ett belopp av 5 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 1 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda (9 500 + 5 000 — 1 000 =) 13 500 kronor. I deklarationen antecknas: ”Enligt avtalet med Kenya skall den statliga resp. den kommunala inkomstskatten nedsättas med det belopp varmed summan av $\frac{9\,500}{14\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten och den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9 500 kronor, överstiger 20 % av 10 000 kronor. Den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger $\frac{9\,500}{14\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten.”

2. Royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjande av gruva, oljekälla, stenbrott eller annan naturtillgång, beskattas enligt art. XII.

till art. XI

1. Vad som förstås med uttrycket ”ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke” framgår av art. XI § 3.

2. I fråga om beskattning av ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke som utbetalas från Kenya till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, äger punkt 1 andra stycket av anvisningarna till art. X motsvarande tillämpning.

Ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya, beskattas i Sverige om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Om icke fall som avses i art. XI § 4 föreligger, får emellertid summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på ersättningen enligt art. XI § 2 icke överstiga 20 % av ersättningens bruttobelopp. Punkt 1 fjärde stycket av anvisningarna till art. X äger härvid motsvarande tillämpning.

till art. XII

Enligt svensk skattelagstiftning beskattas inkomst som härrör från fast egendom i vissa fall som inkomst av rörelse (jfr bl. a. 27 § kommunal-skattelagen /1928: 370/). Inkomst som omfattas av art. XII beskattas emellertid alltid i den stat där den fasta egendomen är belägen. Denna regel gäller även beträffande royalty från fast egendom eller för nyttjande av eller rätten att nyttja gruva, oljekälla, stenbrott eller annan naturtillgång.

Annan royalty beskattas enligt art. X.

till art. XIII

Vinst, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Kenya förvärvar genom avyttring av fastighet i Sverige, beskattas här. Vidare beskattas i Sverige vinst genom icke yrkesmässig avyttring av annan egendom än fastighet, under förutsättning att inkomsttagaren bedriver rörelse från fast driftställe här, i den mån sådan beskattning kan ske enligt gällande regler.

Realisationsvinst, som förvärfvas av fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här. Kenyansk skatt får uttagas på realisationsvinsten, om den avyttrade egendomen utgöres av fastighet belägen i Kenya eller om inkomsttagaren bedriver rörelse från fast driftställe där (art. XIII §§ 1 och 2). Motsvarande gäller om vinsten uppkommit genom sådan överlåtelse som avses i art. XIII § 3. Svensk skatt på realisationsvinsten nedsättes i dessa fall genom avräkning enligt art. XXII § 2 av den kenyanska skatt som påförts samma vinst. I fråga om avräkning i

vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

till art. XIV

Löner, pensioner och liknande ersättningar, som kenyanska staten utbetalar till person med hemvist i Sverige för arbete utfört i kenyanska statens tjänst, beskattas här endast om mottagaren är svensk medborgare eller fall föreligger som avses i art. XIV § 3.

Löner, pensioner och liknande ersättningar, som svenska staten utbetalar för arbete utfört i dess tjänst, beskattas i Sverige, om icke annat följer av art. XIV § 3.

Ersättning, som avses i art. XIV § 3, beskattas som inkomst av enskild tjänst.

till art. XV och XVI (jfr art. XXII)

Inkomst av enskild tjänst eller fritt yrke får på grund av art. XV § 3 beskattas i den stat där arbetet utföres om icke annat följer av art. XI, art. XV §§ 1 och 2, art. XVI, art. XVII § 3, art. XIX eller art. XX. Arbete, som utförts ombord på fartyg eller luftfartyg, anses utfört i den stat där den person som driver rederiet eller luftfartsföretaget har hemvist.

Beträffande beskattning av styrelsearvoden och liknande ersättningar gäller enligt art. XVI följande.

När svenskt bolag utbetalar styrelsearvode till person med hemvist i Kenya, beskattas ersättningen i Sverige, om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Har sådan ersättning uppburits av person med hemvist i Sverige från bolag med hemvist i Kenya, får inkomsten beskattas i Sverige men kenyansk skatt på inkomsten avräknas för den svenska skatten enligt art. XXII § 2. I fråga om avräkning i vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII.

till art. XVII

Inkomst som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker, professionella idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärvar genom sin yrkesverksamhet beskattas i regel i den stat där verksamheten utövas (art. XVII § 1). Detta gäller enligt art. XVII § 2 även i fråga om inkomst som förvärvas av företag i den andra avtalslutande

staten genom att tillhandahålla tjänster av här ifrågavarande yrkesutövare. Ovanstående bestämmelser gäller dock enligt art. XVII § 3 icke om artistens eller idrottsmannens besök i en av staterna bekostas av allmänna medel från den andra staten.

till art. XVIII

Pension, som utgår på grund av enskild tjänst eller enligt bestämmelser om allmän socialförsäkring och som utbetalas från Sverige till person med hemvist i Kenya, beskattas här om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Utbetalas sådan pension från Kenya till person med hemvist i Sverige, beskattas pensionen här men kenyansk skatt på pensionen avräknas på den svenska skatten enligt art. XXII § 2. I fråga om avräkning i vissa fall då kenyansk skatt eftergivits (art. XXII § 4) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. XXII. Motsvarande regler gäller för beskattning av annan pension samt livränta i den mån art. XIV icke föranleder annat.

Vad som förstås med uttrycken "pension" och "livränta" anges i art. XVIII § 2.

till art. XXI

Se allmänna anvisningarna, sista stycket, samt anvisningarna till art. XXII och XXIII.

till art. XXII

1. Inkomst från källa i Sverige beskattas här i den mån svenska skatteförfattningar föranleder det och inskränkning av skattskyldigheten icke följer av övriga artiklar. Detsamma gäller i fråga om förmögenhetstillgång som är belägen i Sverige. Om inkomsten eller förmögenheten beskattas även i Kenya, medges lättnad vid den kenyanska beskattningen enligt art. XXII § 1.

2. Inkomst från källa i Kenya, som uppbäres av person med hemvist i Sverige, medtages vid taxering i Sverige med undantag för inkomst som anges i anvisningspunkten 3 nedan och utdelning i vissa fall från bolag i Kenya. I fråga om utdelning se punkt 2 andra stycket och punkt 3 av anvisningarna till art. VIII. Likaså medtages förmögenhetstillgång, som är belägen i Kenya, vid taxering till svensk förmögenhetsskatt. Svensk skatt på inkomsten eller förmögenheten nedsättes genom avräkning enligt art. XXII §§ 2 och 4.

Svensk inkomstskatt beräknas på inkomstens bruttobelopp utan avdrag för kenyansk skatt som omfattas av avtalet. Avdrag medges i vanlig ordning för kostnader som hänför sig till inkomsten. Från den sålunda beräknade svenska skatten avräknas enligt art. XXII § 2 ett belopp motsvarande den slutliga kenyanska skatt som i enlighet med bestämmelse i avtalet påförts inkomsten. Beträffande storleken av kenyansk skatt på utdelning, ränta, royalty och ersättning för företagsledning eller utövande av fritt yrke hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. VIII, anvisningspunkten 1 till art. IX, anvisningspunkten 1 till art. X och anvisningspunkten 2 till art. XI. Beträffande kenyansk skatt på inkomst av sjöfart i internationell trafik iakttages, att inkomsten beräknats med beaktande av art. VII § 2 a samt att skatten enligt art. VII § 2 b nedsatts till halva beloppet (anvisningspunkten 2 till art. VII). I fråga om kenyansk skatt på inkomst av annan rörelse som bedrivits i Kenya iakttages att inkomsten beräknats enligt art. IV.

Har befrielse från eller nedsättning av kenyansk skatt på inkomst från källa i Kenya meddelats i enlighet med sådan kenyansk lagstiftning som anges i art. XXII § 4 b, skall på grund av föreskriften i art. XXII § 2 jämförd med art. XXII § 4 från den svenska skatten på sådan inkomst avräknas ett belopp motsvarande den kenyanska skatt som skulle ha utgått om sådan befrielse eller nedsättning ej meddelats.

Den skattskyldige bör i samband med sin självdeklaration för det beskattningsår, för vilket inkomsten upptages till beskattning, förete bevis eller annan utredning om den kenyanska skatt som påförts eller skulle ha påförts inkomsten om skattebefrielse eller skattenedsättning som avses i föregående stycke ej meddelats.

Avräkning av kenyansk inkomstskatt enligt art. XXII §§ 2 och 4 får ske med belopp motsvarande högst summan av de svenska skatter som belöper på inkomsten. Vid tillämpningen av denna regel anses på inkomsten från Kenya belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som inkomsten — efter avdrag för kostnader — utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Kommunal inkomstskatt anses belöpa på inkomst från Kenya till så stor andel som inkomsten — efter avdrag för kostnader — utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor som skall taxeras i samma kommun som inkomsten från Kenya.

Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten. Förslår ej denna, avräknas återstoden från kommunal inkomstskatt som belöper på inkomsten.

Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna motvärdet i svenska kronor av den kenyanska skatten på inkomsten och ange att avräkning skall ske med detta skattebelopp, dock högst med beloppet av de svenska skatterna på inkomsten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av fastighet i Kenya med ett belopp av 10 000 kronor. På inkomsten antages belöpa kenyansk skatt med ett belopp av 1 500 kronor. Avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antages vidare uppbära nettointäkter av andra förvärvskällor med ett belopp av 90 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 10 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9\,500 + 90\,000 - 10\,000 =)$ 89 500 kronor. I deklarationen antecknas: "Avräkning från inkomstskatt enligt avtalet med Kenya skall ske med 1 500 kronor, dock högst med summan av den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9 500 kronor, och $\frac{9\,500}{99\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten. Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten."

Anvisningarna i denna punkt om avräkning från svensk inkomstskatt gäller i tillämpliga delar även i fråga om avräkning av kenyansk skatt på förmögenhet från svensk förmögenhetsskatt.

3. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst som på grund av art. VII § 1 eller art. XIV § 1 skall beskattas endast i Kenya, skall inkomsten icke medtagas vid taxering i Sverige. Om personen i fråga taxeras till statlig inkomstskatt för annan inkomst, kan skatteprogressionen komma att påverkas. För att förebygga detta iakttages följande.

Först uträknas den statliga inkomstskatt som skulle ha påförts, om den skattskyldiges hela inkomst beskattats endast i Sverige. Därefter fastställs hur stor procent den sålunda uträknade skatten utgör av hela den beskattningsbara inkomst på vilken skatten beräknats. Med den sålunda erhållna procentsatsen uttages skatt på den inkomst som skall beskattas i Sverige.

Exempel: En person med hemvist i Sverige har en beräknad beskattningsbar inkomst av 40 000 kronor. Av inkomsten utgör 30 000 kronor inkomst som på grund av art. XIV § 1 skall beskattas endast i Kenya. Om skatten på 40 000 kronor motsvarar 25 %, skall denna procentsats tillämpas på de 10 000 kronor som skall beskattas i Sverige.

I fall som nu nämnts skall taxeringsnämnd i deklARATIONEN anteckna grunden för uträkningen av den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning överföres till inkomst- och debiteringslängderna.

till art. XXIII

Av art. XXIII § 3 följer att bolag i Kenya icke får påföras förmögenhetsskatt i Sverige. Bestämmelserna innebär ett undantag från regeln i 6 § 1 mom. första stycket c förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Kungörelse 1974: 70 om kupongskatt för person med hemvist i Kenya, m. m.

Anmärkning: Kungörelsen tillämpas beträffande kupongskatt på utdelning som förfallit till betalning den 1 januari 1973 eller senare och beträffande statlig inkomstskatt på sådan utdelning på andel i ekonomisk förening som taxeras år 1974 eller senare år.

Kupongskatt för person med hemvist i Kenya

1 §.

Utgår enligt kungörelsen (1974: 69) om tillämpning av avtal mellan Sverige och Kenya för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet kupongskatt efter lägre skattesats än enligt kupongskatteförordningen (1970: 624), innehålles vid utbetalning av utdelning på aktie i svenskt aktiebolag sådan skatt enligt kungörelsen 1974: 69. Därvid gäller bestämmelserna i 2 §.

Utbetalas utdelning som avses i första stycket till någon som innehar aktien under sådana förhållanden att annan därigenom obehörigen beredes förmån vid taxering till inkomstskatt eller vinner nedsättning av kupongskatt eller är det i annat fall icke uppenbart att rätt till nedsättning av kupongskatt föreligger, innehålles sådan skatt med belopp enligt 5 § kupongskatteförordningen.

2 §.

Beträffande utdelning i avstämningsbolag tillämpas bestämmelserna i kupongskattekungörelsen (1971: 49).

I fråga om utdelning i annat aktiebolag än avstämningsbolag skall ut-

betalaren se till, att uppgifter enligt 14 § kupongskatteförordningen (1970: 624) lämnas jämte intyg av kenyansk myndighet eller bank i Kenya att den utdelningsberättigade har hemvist i Kenya.

3 §.

Har kupongskatt innehållits med högre belopp än den skattskyldige skall erlägga enligt kungörelsen 1974: 69, restitueras det överskjutande beloppet.

4 §.

Ansökan om restitution prövas av riksskatteverket.

5 §.

Ansökan om restitution göres skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökningshandlingen skall ha kommit in till riksskatteverket före utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället. Vid ansökningshandlingen fogas intyg eller annan utredning om den erlagda kupongskatten och utredning om de omständigheter sökanden åberopar för nedsättning av kupongskatten.

6 §.

Talan mot riksskatteverkets beslut i ärende om restitution föres i den ordning som anges i 29 § kupongskatteförordningen (1970: 624).

Statlig inkomstskatt på utdelning från svensk ekonomisk förening till person med hemvist i Kenya

7 §.

Ansökan om nedsättning av statlig inkomstskatt på utdelning på andel i svensk ekonomisk förening enligt artikel VIII § 2 i avtalet göres skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökan göres hos den taxeringsnämnd som har att fastställa den skattskyldiges taxering till statlig inkomstskatt för det år då utdelningen togs till beskattning eller, om taxeringsnämndens arbete beträffande taxeringen nämnda år avslutats, hos den domstol som har att upptaga besvär över nämnda taxering. Ansökan göres dock senast före utgången av tredje kalenderåret efter det då utdelningen blev tillgänglig för lyftning.

I samband med ansökningen skall den utdelningsberättigade ge in intyg om hemvist enligt 2 § andra stycket.

8 §.

Talan mot beslut i ärende som avses i 7 § föres i den ordning som anges i taxeringsförordningen (1956: 623) och förvaltningsprocesslagen (1971: 291).